

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 3. In quibus rebus, & qua ratione Patribus spiritualibus sit parendum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

§. 3. In quibus rebus, & qua ratione Patribus spiritualibus sit parendum.

QVONIAM in subiectione & obedientia spiritualibus Patribus præstanda alia quoque vitiosa extrema inueniri possunt: ne in illa incidas, obseruandū est tibi: in actionibus præceptis non esse opus, superiorē aut spiritualē Patrem consulere: cum cōstet teneri te ad eas, etiam si is tibi eas non imponat, nec debere eas omittere etiā si is prohibeat, iuxta illud S. Petri: *a obedire oportet Deo magis quam hominibus*: sed eas quæ sunt Consilij, & supererogationis; in quibus plus minusve præstari potest, propriaq; voluntas facillè alitur & fouetur, expedit omninò cum Patre spirituali cōmunicare, eiusque directionem sequi: licet, quod in te est, meritò debeas vehementer propendere ad ita laborandum in omnibus quæ sunt diuini obsequij, vt nunquam sis otiosus. quod mirificè declarauit Spiritus Sanctus iubens, pigrum discere à duobus animalculis: altero per terram repente, altero volante per aëra: quæ duas constituunt respub. quarum altera nullum habet caput; à quo gubernetur, altera vero caput vnum habet: & vtraque in laborem maxime incumbit. Prima respublica est formicarum, de quibus ait: *b Vade ad formicam ô piger, & considera vias eius, & disce sapientiam: qua cum non habeat Ducem, nec Præceptorem, nec Principem: parat in aestate cibum sibi; & congregat in messe, quod comedat.* quasi dicit, considera, ô piger, vehementem formicarum ad colligendum in aestate semina, quæ in hyeme comedant, propensionem: & deprehendes, quod quamuis nec Ducem habeant, nec Magistrum, qui doceat illas viam; nec Principem aut Regem, qui ad laborandum impellat: ipsæmet ex propria inclinatione laborem amplectantur: imò, vt Plinius ait, onus interdum suscipiunt corpore proprio maius; & omnes magno ordine & conformitate, ita vt aliæ alias non impediant, continuè laborant. Hunc itaque in modum toto huius vitæ tempore tantam debes propensionem habere ad præcepta diuina explenda, & c *quodcumque facere possis, instanter operandum*: vt, etiam si Magister nullus, qui te dirigeret; nec superior, qui te vrgeret; nec vllæ pœnarum minæ, aut præmiorum temporalium spes adesset, non velles huic sancto exercitio manum subtrahere: eò quòd ad tuam salutem ita expediat, ipsique Deo ita placeat. Id quod consentaneum omninò est non solum eò quòd Christianus sis, sed etiam (vt ait S. Basilius) quòd homo *d natus sis ab labore, quemadmodum auis ad volatum.*

Netamen ex hac formicarum repub. occasionem accipias existimandi, non esse tibi necessarium Ducem aut Magistrum: audi secundam similitudinem ex apum repub. desumptam, quam idem Salomon addit iuxta

a Act. 5. 29.

b Prou. 6. 6.

Lib. 1. c. 30.

Exemplo
formicarum
seipsum vr-
geas.c Eccles. 9.
10.In illud Isa.
1. solennita-
tes vestras
d Job. 5. 7.
S. Hieron. in
Ezech. 3. &
epist. ad Ru-
sticum.

Orig. homil.
2. in Isai.
S. Damas.
lib. 2. Paral.
c. 89.
Iansen. Pro-
uerb. 6. 6.

Formicas
affectus, apes
imitare ef-
fectu.

e 2. Cor. 5.
14.

Cap. 2. Ruth

translationem Græcam, quam multi S. Patres sequuntur: *vade* (inquit) *ad apem & discce, quam sit operosa, quamq; seriam operationem exerceat: cuius labores & Reges & idiota ad sanitatem assumunt, desiderabilisq; est omnibus, & illustris & quidem cum sit viribus infirma, tamen quia sapientiam honorat euecta est.* quasi dixerit: si à formicis didicisti laborare in operibus corporalibus, discce etiam idem magis in spiritualibus & excelsioribus, imitando apes, sollicitè per flores volitantes; mel, ceramque colligentes: ex quibus fauos suos in tanta copia conficiunt, vt habeant non solum vnde ipsa alantur, sed etiam alios alant. quo labore sapientiam honorare dicuntur, ob illustre exemplum quod sua diligentia præbent ad eam comparandam. Hunc ergo in modum laborandū tibi, sancta q; meditatione volandū per varios diuinorum mysteriorum flores, & colligenda veritatum cera, rosque virtutum in tanta abundantia, vt non tibi solum sed alijs quoque prodesse possis. Sed aduerte, quod apes suum habeant Ducem, Magistrum, ac Regem, quem sequuntur, cui parent, qui desides punit, & ex aluari suo otiosas planè repellit, vt ex hoc discas exēplo, opus te habere Duce, Magistro, ac superiore, q te doceat, ac gubernet: & si incurius sis in iis, quæ tibi incumbunt, etiam stimulet, si itaq; in operibus ac laboribus tuis perfectus esse desideras, quoad affectum quidem imitanda sint tibi formicæ, quoad effectum verò & executionem apes debes æmulari. ad eò enim feruentia laborandi pro Dei amore desideria habenda sunt, vt ipsamet inclinatio tua ad id te compellat, & e Charitas Christi, vt Apostolus ait, *te urgeat*, calcarique addat, vt nò opus habeas alio, qui te stimulet, aut timorem incutiat. In executione autem horum desideriorum recurrendum tibi est ad spiritualem Patrem, qui spiritualia exercitia, in quibus occupari debeas, tibi designet: vt rectè & vtiliter progrediaris. Quod formicam quandam apemque valdè sollicità videre cupis, a qua & obediendi & laborandi modum hunc addiscas, vt perfectus euadas: audi quæ sacra historia RUTH de ea refert, secundo eius capite.

ERAT autem viro Elimelech consanguineus, homo potens, & magnarum opum, nomine BOOZ. Dixitq; RUTH Moabiticæ ad socrum suam: si tubes, vadam in agrum, & colligam spicas, quæ sugerint manus metentium, ubicunq; clementis in me patrisfamilias reperero gratiã. Cui illa respòdit: *Vade filia mea. Abiit itaque & colligebat spicas post terga metentium. Accidit autem, vt ager ille haberet Dominum nomine BOOZ, qui erat de cognatione ELIMELECH. Et ecce ipse veniebat de Bethlehem, dixitq; messoribus: Dominus vobiscum. Qui responderūt ei: benedicat tibi Dominus. Dixitque BOOZ iuueni, qui messoribus præerat: cuius est hæc puella? Cui respondit: Hæc est Moabiticæ, quæ venit cum NOEMI, de regione Moabide: & rogauit, vt spicas colligeret remanentes, sequens messorum vestigia: & de mane vsque nunc stat in agro, & ne ad momentum quidem domum reuersa est. Et ait BOOZ ad RUTH:*

audi

audi filia, ne vadas in alterum agrum ad colligendum, nec recedas ab hoc loco: sed iungere puellis meis, & ubi messuerint sequere. Mandavi enim pueris meis, ut nemo molestus sit tibi: sed etiam si fueris, vade ad sarcinulas, & bibe aquas, de quibus & pueri bibunt. Quae cadens in faciem suam & adorans super terram, dixit ad eum: Vnde mihi hoc, ut inuenirem gratiam ante oculos tuos, & nosse me dignareris peregrinam mulierem? Cui ille respondit: Nunciata sunt mihi omnia quae feceris socru tua post mortem viri tui: & quod reliqueris parentes tuos, & terram in qua nata es, & veneris ad populum, quem antea nesciebas. Reddat tibi Dominus pro opere tuo, & plenam mercedem recipias à Domino Deo Israel, ad quem venisti, & sub cuius confugisti alas. Quae ait: Inueni gratiam apud oculos tuos Domine mi, qui consolatus es me, & locutus es ad cor ancilla tua, quae non sum similis vnius puellarum tuarum. Dixitque ad eam B O O Z: Quando hora vesperti fuerit, veni huc & comede panem & inunge buccellam tuam in aceto. Sedit itaque ad messorum latus, & congesit polemam sibi; comeditque & saturata est, & tulit reliqua. Atque inde surrexit, ut spicas ex more colligeret. Pracepit autem B O O Z pueris suis dicens: Etiam si vobiscum metere voluerit, ne prohibeatis eam: & de vestris quoque manipulis proicite de industria, & remanere permittite, ut absque rubore colligat, & colligentem nemo corripiat. Collegit ergo in agro usque ad vesperam: & quae collegerat virga cadens, & excutens, inuenit hordei quasi Ephraem mensuram, id est, tres modios. Quos portans, reuersa est in ciuitatem, & ostendit socru suae: insuper protulit, & dedit ei de reliquiis cibi sui, quo saturata fuerat. Dixitque ei socrus sua: Vbi hodie collegisti, & ubi fecisti opus: sit benedictus, qui misertus est tui. Indicauitque ei apud quem fuisset operata: & nomen dixit viri quod B O O Z vocaretur. Cui respondit N O E M I: Benedictus sit à Domino: quoniam eandem gratiam, quam prae buerat viuis, seruauit & mortuis. Rursumque ait: Propinquus noster est homo. Et R V T H: Hoc quoque inquit, praecipit mihi, ut tam diu messoribus eius iungerer, donec omnes segetes meterentur. Cui dixit Socrus: Melius est, filia mea, ut cum puellis eius exeat ad metendum, ne in alieno agro quispiam resistat tibi. Iuncta est itaque puellis B O O Z: & tam diu cum eis messuit donec hordea & triticum in horreis conderentur.

In iucunda hac Historia delineata, ac picta sunt admiranda exercitia iustorum, qui valde perfecti esse contendunt: quorum fundamentum est exacta erga Deum, & erga eos, qui eius nomine gubernant, obedientia. In qua adeo eluxit feruens R V T H, ut de ea dixerit Christus D. S. Brigitta in quadam reuelatione. R V T H fuit in populo Dei clarior, quia voluntati propriae non obeduit; sed Dei ipsius eam vocatis, & N O E M I, quae in Magistrâ acceperat: cui adeo se subiecit, ut dixerit: Q V I Q V I D P R A E C E P E R I S F A C I A M, sed ostendit ipso facto, se formicas apesque laboriosas imitari. nam cum in Bethlehè peruenisset, & messis hordeacea inciperet, magistrâ suâ

Christus
Ruth com-
mendat.
Lib. 6. Re-
uelat. c. 10.
f. Ruth. 3. 5.

praeue-

g. Rub. 2. 7.

Lib. 35. Mo
ral. c. 13.Grata recu
sanda, vilia
amplecten-
da.

præuenit dicens: *g si iubes, vadam in agrum & colligam spicas, quæ fugerint manus metentium*. ostendit inquam hic instar formicæ desiderium laborandi in occupatione adeò vili ac laboriosa: ad quam sponte sua se obtulit, priusquam facere iuberetur. Nam fortè N O E M I ipsa non fuisset aucta id iubere. Sed & *apis* obedientiam ostendit, quæ noluit prius facere quod optabat, quàm eius Magistra id approbaret, & faciendi potestatem faceret. In quo præclaram quandam obediendi regulam expressit, quam tradit Sanctus Gregorius dicens: in prosperis & honorificis carnique iucundis rebus nihil de suo habere debet perfecta obedientia. non enim debet ad eas propendere, aut desiderare, & multò minus à superiore petere: sed expressum potiùs expectare mandatum. imò & quando illud adest, expedit, si fortè potest, demissè reculari. Quemadmodum Moyses & Ieremias, cum D E V S illis gubernationis & prædicationis munus committeret, demissè deprecabantur. Quando autem peragenda sunt amara aut vilia pœnalia, & laboriosa: perfectus obediens aliquid de suo habere debet; vt scilicet in ea propendeat, mortificandæ propriæ voluntatis, Christumque Dominum nostrum seridè imitandi causa. Quam propensionem ac desiderium cum habet, non est expectandum Magistri mandatum, sed sponte sua cum debita resignatione sese ad ea obeunda offerre, dicens Prælato aut Confessario, quod R V T H dixit Noëmi, breuibus ac synceris verbis & cum resignatione: *si vis, vadam in agrum*, ad laborandum scilicet; & si permittis, incumbam in hæc & illa opera pœnitentiæ, humiliationis, vt sunt ieiunia, flagella, & ministrare pauperibus in Xenodochijs, &c. Et hoc non est contra perfectionem obedientiæ: talis enim non tendit ad suam voluntatem exequendam, nec ad trahendam superioris: sed aperire tantùm vult viam, vt liberè ille iubeat, quod subdito magis expedit. Huius rei praxis proponetur fusiùs in proximo Tractatu, vbi ratio tradetur, qua se pœnitentes erga suos Confessarios gerere debeant. nunc pergamus ad reliqua diuinæ vocationis media, per quæ Perfecti redamur.

☩ (0) ☩